

عنوان مقاله:

تاثیر دی اکسیدکربن و نیتروژن بر تجزیه بقایای گندم (*Triticum aestivum* L.) و یونجه (*Medicago sativa* L.) در دو خاک آهکی و غیر آهکی

محل انتشار:

فصلنامه بوم شناسی کشاورزی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سلماز رضوی دربار

امیر لکزیان

اکرم حلاج نیا

غلامحسین حق نیا

خلاصه مقاله:

استفاده از بقایای گیاهی در سیستم های کشاورزی پایدار به منظور حفظ حاصلخیزی خاک اهمیت زیادی دارد. کیفیت مواد آلی، غلظت دی اکسیدکربن و میزان نیتروژن خاک از جمله عواملی هستند که بر تجزیه بقایای گیاهی تاثیر بسزایی دارند. در این مطالعه تاثیر دو سطح دی اکسیدکربن (۳۶۰ و ۷۰۰ پی پی ام) و دو سطح کود نیتروژن (صفر و ۲۰۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار خاک)، در شش زمان (صفر، ۱۰، ۲۰، ۴۰، ۶۰ و ۹۰ روز) با دو تکرار با آرایش فاکتوریل و در قالب طرح کاملا تصادفی بر تجزیه بقایای گندم (*Triticum aestivum* L.) و یونجه (*Medicago sativa* L.) در دو خاک با درصد آهک متفاوت (۶۶/۳۲ و ۴/۳ درصد آهک) در شرایط آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. رطوبت نمونه های خاک (۷۰ درصد ظرفیت زراعی) در طول آزمایش ثابت نگه داشته شد. میزان تجزیه بقایای گیاهی به عنوان شاخص ماده آلی خاک انتخاب گردید. نتایج نشان داد که میزان تجزیه بقایای گیاهی در هر دو خاک آهکی و غیرآهکی با افزایش غلظت دی اکسیدکربن افزایش یافت. نتایج همچنین نشان داد افزایش میزان نیتروژن در خاک سبب افزایش میزان تجزیه بقایای گندم و یونجه گردید. در تمام تیمارها میزان تجزیه بقایای گندم و یونجه در خاک آهکی بیشتر از خاک غیر آهکی بود.

کلمات کلیدی:

غنی سازی دی اکسید کربن، کربنات کلسیم، کود نیتروژن، معدنی شدن بقایای گیاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803441>

